

Kuršių istorija – dailininkų ir moksleivių paveiksluose

Gajutė Abelkienė

Antradienį visas būrys moksleivių, lankančių Moksleivių namų dailės studiją ir dizaino užsiėmimus, kartu su mokytojomis Gene Brasiene ir Irute Miltakiene lankėsi Dariaus Sabaliausko, itin besidominčio Mažeikių krašto istorija, sodyboje, kur išgirdo pasakojimą apie kažkada čia gyvenusius kuršius, vaikščiojo Ventos pakrante, o matytus vaizdus ir išgirstas mintis perteikė savo piešiniuose.

Nori įamžinti istoriją

D. Sabaliauskas jau seniai puoselėja mintį prikelti praeitį, prisiminti, kaip jis sako, šiame krašte gyvenusius kuršius. Jo sodyba yra tokioje vietoje, kur dar išlikę senovės ženklai, todėl šeimininkas nori išnaudoti šią erdvę istorijos įamžinimui.

Pirmieji į sodybą buvo susirinkę Vilniaus menininkų „Plekšnės“ klubo dailininkai, kurie pernai vasarą čia surengė plenerą. Prie jų prisidėjo ir dailininkė iš Kauno Džiuljeta Raminta Čebatoraitė. Susipažinę su kuršių istorija, jie Ventos pakrantėje piešė kuršių ženklus, legendą, gamtovaizdį, kuršių laivus... Dabar dailininkų paveiksłai puošia sodyboje įrengtos salės sienas.

D. Sabaliauskas norėjo, kad ir moksleiviai pažintų savo kraštą, todėl pakvietė į savo sodybą moksleivius iš Moksleivių namų pratęsti dailininkų Juozo Gecevičiaus, Lionės Grigaliūnaitės, Aniceto Jonučio, Irenos Meištaitės, Antano Razmaus, Dž. R. Čebatoraitės pradėtą darbą.

Piešti gamtoje įdomiau

Moksleiviai pirmiausia iš klausė D. Sabaliausko pasakojimo apie kuršius, senuosius Troškučius, kuriems jau apie 300 metų, susipažino su kalviu Algirdu Stankumi. Vėliau visi patraukė į pievą Ventos upės pakrantėje, kuri dar vis tebesaugo senovės pėdsakus. Čia auga du seni ąžuolai, kurie gali būti iš šventojo miško, atbėga laukiniai žvėrys.

Pasivaikščioję vaikai grįžo į aikštelę ir prasidėjo kūryba. Monika ir Dovilė įsitaisė netoli senojo ąžuolo ir sakė piešančios mistinį medį, kokį susikūrė savo vaizduotėje išgirdusios pasakojimą apie tautos istoriją, paremtą tikrais faktais ir vaizdais. Merginos sakė, kad tai kur kas įdomiau nei sėdint klasėje klausytis pasakojimo.

Aurelija prisipažino dar pati nežinanti, ką piešia, tačiau piešinyje jau ryškėjo dvikamienio senojo ąžuolo siluetas, lapai. Tomai patiko aikštelėje augantys baltakamieniai beržai, Rusnė ir Kotryna kūrė fantastinius vaizdus: upę plaukiantį laivą, upę – žuvį, Monikos piešinyje atsispindėjo ir vaizduotė, ir supanti aplinka.

Kiti jaunieji dailininkai prisiminė pasakojimo detales, kuršių ženklus, tad paveiksluose atsirado ir kardas, ir šalmas ar elnio ragai. Visi darbai buvo labai įdomūs, spalvingi ir skirtingi, bet iš visų dvelkė senovės dvasia.

Norėtų bendradarbiauti

Išvyka į D. Sabaliausko sodybą patiko ir vikams, ir mokytojoms. Dailės studijos vadovė G. Brasienė, atsivežusi per 10 vaikų, džiaugėsi galimybe pabūti kartu su mokiniais gamtoje, nes taip, anot vadovės, galima geriau susipažinti, be to, reikia dirbant prisitaikyti prie ekstremalių sąlygų, o tai dar labiau vienija.

I. Miltakienė, dizaino mokytoja, su kuria atvažiavo 12 vaikų, sakė, kad tai puikus užsiėmimas, puiki galimybė gauti žinių ir perteikti jas piešiniuose. Mokytoja kalbėjo, kad būtų labai įdomu ir toliau bendrauti su sodybos šeimininku, kuris puikiai priėmė jaunuosius dailininkus.

Vaikams įspūdžių taip pat netrūko. Jie smagiai praleido laiką gamtoje, nupiešė puikius paveiksłus, o grįžę iš pakalnės šildėsi prie židinio, vaišinosi saldumynais ir gėrė žolelių arbatą su medumi.